MR. I. DUTKA,
329 BOYD AVE.,
WINNIPEG 4, MAN.

C

САМОДОПОМОГА

ЕКОНОМІЧНО - КООПЕРАТИВНИЙ КВАРТАЛЬНИК

SELF - HELP

862 Main St., Winnipeg 4, Man.

A UKRAINIAN QUARTERLY OF COOPERATION AND ECONOMY

РІК XI. ЧЕРВЕНЬ, 1967, ВІННІПЕҐ, МАН. — JUNE, 1967, WINNIPEG, MAN. ЧИСЛО 1—2 (21).

БЕЗ ОСВІТИ НЕМАЄ КООПЕРАЦІЇ

Кредитова кооперація серед української спільноти в Канаді — це поважний чинник. Об'єднує вона понад 50,000 українців (нема кому зібрати статистики — хоч це не тяжко), але в громадському житті не має належного місця.

В кооперативних кругах Канади говориться, що в кооперації об'єднуються люди, які знають чого хочуть; ЛЮДИ, ЩО МАЮТЬ ПЕВНУ МЕТУ; люди, які розуміють господарську систему і знають, які сили в економії працюють за ними ,а які проти; люди, що не даються зводити на манівці підступними оголошеннями, хитрими заявами, лукавою пропаґандою.

Люди багаті і люди середньої кляси — як осібняки — вміють самі собі давати раду, але загал громадян, з дрібними життевими засобами, мусить об'єднуватись в кооперації, щоб здобувати голос у керуванні господарськими справами країни і будувати кращі життеві умови для себе, тобто — ТВОРИТИ свою силу.

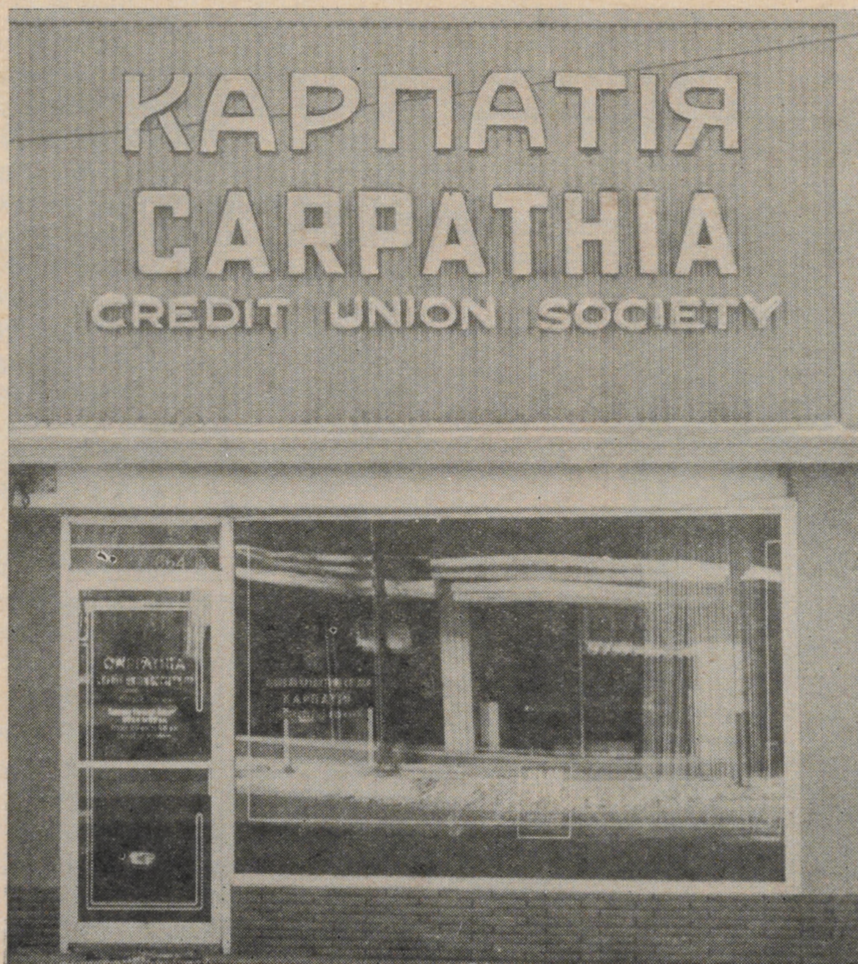
Для цього потрібно кооперативної освіти. Її можуть дати люди, які самі розуміють ролю економії, вірять в кооперацію і щиро бажають добра своїм братам.

У вільній країні Канади — воля для всіх. Несумлінні люди використовують її для своїх цілей. Відомий був факт як тому пару років чоловіка, який затягнув позику на хату, так обдурили, що він і хати вирікся.

В Манітобському Парляменті йде тепер підготовка до ухвали закона на охорону консументів — покупців. Дотепер панує в нас засада — „не дайся здурити". Право за тим — хто вміє для себе його використати.

В ЧІМ НАША СЛУЖБА ГРОМАДІ?

28 років тому не було в Канаді ні одної української кредитівки, а тим самим й у Вінніпеґу. Сьогодні в наших кредитівках м. Вінніпеґу ощадности в українських кредитівках близько $7 мільйонів. Служать ці ощадности **в першу чергу членам — а дальше, й громадським — світським та церковним установам. Позичками а не жертвами служить кредитівка громаді.** Українсько-Канадійський Легіон зложив свого часу публичну заяву, що через 2 роки не міг отримати деінде позички — аж Карпатія прийшло на поміч. Кредитівка наша кромі згаданих на іншому місці позичок церковним громадам — фінансувала чимало інших українських установ безогляду на їх приналежність до котрого небудь з українських угрупувань. Напр. Українська Греко-Православна Церква Канади, Українська Євангельська Баптистська Церква, Філія УНО — Вінніпеґ, Українська Католицька Церква св. Йосифа, Українська Католицька Церква св. Николая й др. До заіснування наших кредитових спілок діяли різні наші громадські установи і загал громадянства складав на це свої жертви. І сьогодні в першу чергу паде той обовязок дальше на громадянство. Карпатія й другі українські кредитівки в міру своїх спроможностей жертвують на десятки різних цілей, на які проводяться збірки.

ЗМІНА ГОДИН УРЯДУВАННЯ

Рішенням Дирекції Карпатії З ДНЕМ 1-го ЛИПНЯ, 1967 — **КОЖНОЇ СУБОТИ** впродовж 2 місяців — **ЛИПЕНЬ І СЕРПЕНЬ** канцелярія Карпатії буде відчинена **лише до 5 год. попол.**

МОЇ ВРАЖЕННЯ З КООПЕРАЦІЇ

(З мого досвіду на праці в складі Дирекції „Карпатії").

Я завжди була прихильницею кооперативного руху і раділа з розвитку кооперативних організацій серед українців у Канаді. Особливо мені було приємно чути про успішний розвиток Ощадно-Кредитової Спілки „Карпатія". Але мушу признатися, що мої симпатії були більш „теоретичні", бо з практичною працею кооперативів, я не була близько пов'язана.

Коли ж, майже три роки тому, мене обрано до складу Дирекції „Карпатії", і я прийняла в ній обов'язок секретарки, тільки тоді я побачила, яку поважну ролю відіграє кредитова кооперація в нашому житті та яка велика може бути її майбутність.

Перед тим я не мала уявлення, що „Карпатія" об'єднує таке велике число членства (тепер поверх 3,000). Коли й попадалися мені в очі деякі звіти, то я проходила легко над цифрами. Тепер я побачила, що ті поверх 4 мільйони долярів, якими оперує в цей час „Карпатія", не впали з неба, а є нашим українським капіталом, створеним членством „Карпатії" та її операціями. Ці мільйони долярів не є мертвим капіталом, а живою, творчою економічною силою, яка діє в нашому активному житті і допомагає розвиткові й скріпленню добробуту українського населення Канади. З цієї, тепер мільйонової, грошової криниці користають сотки й тисячі членів „Карпатії" в формі позичок на різні господарські й інші корисні цілі, за порівнюючи невеликий процент. Коли б не було „Карпатії", ці її теперішні члени мусіли б випрошувати позичок в інших, фінансових компаніях, які звичайно беруть багато вищий відсоток за позички. Також ті, що мають заощаджені гроші, не мусять кидатися в рисковні інвестиції і разом з тим давати користь чужим. Тепер вони з повним довір'ям складають їх на вигідний процент у „Карпатії" і тим забезпечують себе від риску та прислуговуються своїм українським братам і сестрам, що потребують позичок на свої конечні потреби.

Своя кредитівка — це свій власний товариський банк, в якому кожний член є власником, господарем і управителем через свої виборні органи.

Коли з малого скромного початку „Карпатія" виросла в мільйонову фінансову інституцію за недовгий час, то треба з повною вірою сподіватися, що вона буде далі більше й більше зростати. Дотепер вона зростала завдяки сумлінному й мудрому провідництву її основоположників і наступних керівників. Для такого провідництва треба досвіду, який набувався роками; треба безумовної чесности у веденні громадської справи і патріотичної відданости для такого важливого українського діла, щоб дбати не за своїми, чи свого гуртка інтересами, а за загальними, за спільним добром. Інакше велика фінансова установа могла б похитнутися. На таких засадах розвивалася й ведеться „Карпатія".

У своїй співпраці, в Дирекції „Карпатії", я побачила також, що наші українські жінки, на жаль, не надають належної уваги кооперації, хоч і є їх певне число серед членства, а також дуже мале число в керівних органах. Тим часом я знаю, що кооперація така ж важлива для жінок, як і для чоловіків, і вона є одною з дуже поважних ділянок жіночої діяльности. Я бачу з практики, що участь жінки вносить у загальні наші організації більшу рівновагу, більшу уважливість і дооцінення жіночої праці з боку чоловіків. Серед членів Дирекції, чи інших Управ, жінка підтримує рівень шляхетности і безсторонности в рішеннях. Тому я закликаю українське жіноцтво до активної участи в кооперативних організаціях і до відповідного місця в її управах. Це напевно поведе до ще кращого розвитку нашої кооперації, до ще більшого довір'я до неї й до ще більшої певности в її стабільності.

Стефанія Бубнюк.

Розбудовуймо українську економічну силу

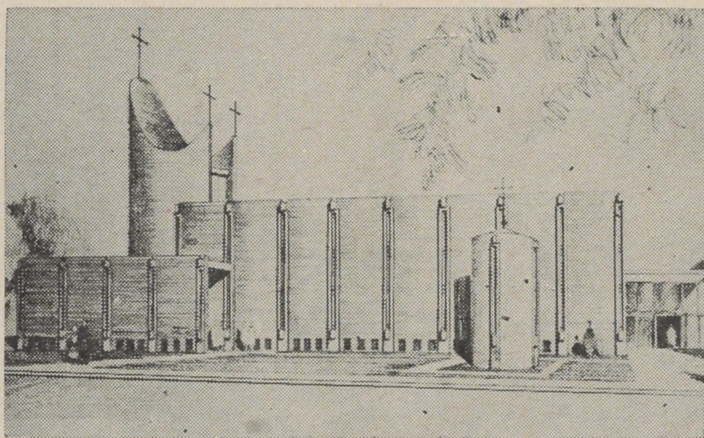
Поселившися на постійно в Канаді, українці крок за кроком, почали закладати основи під розбудову свого національного, культурного й релігійного життя. Вони створили свої організації: церковні громади, свою пресу і свої виховавчі інституції, щоб стати найбільш самовистарчальними в новій країні свого поселення.

Згодом вони почали звертати увагу на громадську економічну ділянку та творити торговельні кооперативи, щадничі кредитівки і товариства життевої асекурації. І так у 1921 році зорганізовано у Вінніпеґу Українське Товариство Взаїмної Помочі, яке вже 46 років обслуговує українців в ділянці життєвої асекурації. Сьогодні Взаїмна Поміч має понад 5,000 членів, 60 відділів і цього року приступає до будови свого власного канцелярійного будинку. Взаїмна Поміч це одинока українська асекураційна установа з осідком у Канаді, що побудована на широкій громадській базі. Вона не вяже себе з ніякою церковною організацією, але шанує релігійні переконання своїх членів. У Взаїмній Помочі всі рівні і всі мають однакові права.

Під асекураційним оглядом, Взаїмна Поміч є наскрізь модерною установою, з багатьма різного роду асекураційними плянами для дорослих і для дітей. Вона реґулярно виплачує високі дивіденди своїм членам та дає їм різні бенефіси.

Українці Канади повинні обезпечувати себе у Взаїмній Помочі. Заспокоюючи свої асекураційні потреби у Взаїмній Помочі, вони тим самим допомагають розбудовувати економічну силу нашого народу в Канаді.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. МИХАЇЛА В ТРАНСКОНІ.

За проєктом архітекта проф. Радомира Жука, ця — в модернім стилю церковна будова, здвигнена була в рр. 1964—1966 коштом 250.000 дол. Душею — провідником і виконавцем цього величного задуму був о. шамб. Дмитро Шевчук й досьогодні парох церковної громади.

Заряд Парохії св. Михаїла вже від квітня, 1959 р. — коли задумано будову — вдержував на ощадностях у Карпатії більші суми гроша на будову церкви й постійно збільшував в міру напливу збірок. А коли впродовж виконування пляну будови потрібно було кредитів, Карпатія радо вийшла на зустріч. Так провід як і члени Карпатії можуть гордитись тим, що причинились до викінчення цієї величавої святині.

На Рідних Землях нищать окупанти наші пам'яткові церкви і будівлі, „навіть молитись ворог не дасть" — у вільній Канаді маємо змогу вільно молитись в українських святинях.

З життя наших кооператив

Тоді, як у кредитових спілках наших, у Вінніпеґу, оборотові фонди й членство в більшости зростають, споживчі кооперативи зникають. За останні 10 років, 2 кооперативи зовсім зникли, а 2 кінчають своє життя в цім році.

Опалова, Споживча Кооператива у Ст. Боніфас, яка проіснувала 30 років — основана 1937, в стадії ліквідації. В лютім ц. р. перейшла в руки ліквідатора.

Кооператива Північного Вінніпеґу перестала в цім році давати послуги членам з того приводу, що більшість членів і покупців змінила опалювання домів вугіллям і оливою та перейшли на газовий опал. Управа одначе затруднює дальше певне число робітників; створила артіль для розбирання старих будинків, на які бере контракти. Справником кооперативи є дальше Іван Цяпута.

Народна Кооператива для споживчих артикулів, при Юклид вул., рівно ж у незавиднім положенні. Звіт за 1966 виказав поважні втрати. Коли з кінцем 1966 р. управитель Д. Корнел уступив — його місце перебрав Франко Бащак, який вже попередньо в 1946-47 рр. провадив цю кооперативу. На жаль, не надовго. З днем 1-го червня знову зміна в управі, яку перебрав Теодозій Сидор. Цей останній довгий час займав різні пости в дирекції й знає добре місцеві обставини. Можна лише побажати йому витривалости в тяжкій праці.

У Кредитівці „Віра", з днем 1-го березня ц. р., покинув місце управителя Семен Романів, — основник (1950 р.) і довголітній працівник. Його місце зайняв мґр. Іван Іванчук.

С. Романів перебрав обов'язки управителя Централі Братства св. о. Николая.

Кредитівка „Дністер". — Через 2 останні роки Кредитова Спілка „Дністер" переживала кризу. Основана 1951 р., вона об'єднала була у своїх рядах понад 100 членів. Труднощі почались із-за браку відповідного проводу. Але обійшлося так, що члени нічого не потерпіли — їм повернено всі грошові ощадності. Не виплачено лише відсотків за останній рік. Сталось це завдяки кооперативній організації. Справою зайнялась Ліґа Кредитових Спілок, зглядно Стабілізаційний Фонд. Останнім управителем був Павло Кралька.

Побажаним було б, щоб хтось з бувших провідних членів, або директорів обох кооперативних установ в Ст. Боніфас, подав дійсні причини упадку — для науки існуючим кооперативам.

Кредитова Спілка Св. Йосифа — Основні загальні збори цієї кредитівки відбулись 12-го червня, 1966 р. З кінцем м. р. майно кредитівки виносило $5,803.93, а в половині червня ц. р. досягло суми $10,000. Число членів зросло до 130. Головою кредитівки є Милтон Лучак ,управителем — Іван Підгірняк, а секретарем — учитель Володимир Соломон. Канцелярія кредитівки міститься під ч. 250 Джеферсон Аве., у Вест Килдонан, Ман.

Кооператива „Калина" закінчила 37-ий рік діяльности

В п'ятницю, 9-го червня ц. р. у Вінніпеґу, в шкільній залі УНО відбулись 37-мі Річні Загальні Збори Української Кооперативи „Калина". Зійшлось на збори щось три десятки членів. Збори відкрив голова дирекції Іван Кучер. Привітавши присутніх та вшанувавши память померших членів. Нарадами проводив вид. Іван Тиктор, а секретарював Юрій Гвоздулич.

Звітуючи за дирекцію підчеркнув п. І. Кучер вагу цієї заслуженої установи і ствердив, що минулий рік був доволі успішний. Між членами дирекції була повна гармонія. Секретар Ю. Гвоздулич подав у звіті, що дирекція відбула 6 засідань і присвятила багато уваги справам кооперативи та найшла повну співпрацю з дирекцією кредитівки Карпатії, що спільно міститься в будинку Калини.

Фінансовий Звіт подав Василь Топольницький. Важніші цифри такі: річні торги — $19,000; дохід з торгів — $4,000; а з асекураційного відділу й інших послуг — $5,500. Кошти завідування, серед котрих головна позиція — платня персоналу $4,750, загально виносили $7,700, а чиста надвишка по виплаті податку ($272) становить $965. Загальне майно подане цифрою $36,000, при чім сталі активи, устаткування і будинок становлять суму $24,365.

В імені Ревізійної Комісії, до котрої входили ще д-р Р. Романович і Степан Бабій — звітував ред. А. Добрянський. На пропозицію дирекції збори ухвалили виплатити 5% дивіденди від уділів ($13,333).

Дирекцію на поточний рік перевибрано з виїмком одного члена. Увійшли: І. Кучер, Ю. Гвоздулич, Д. Будка, Д. Ріпак і С. Будзан (на місце уступившого п. І. Геврика).

Жива дискусія розвинулась при точці внески й запити. Йшлося головно про те, як збільшити торги й оживити кооперативну діяльність. Рішено також піднести уділовий капітал до висоти $25,000.

З кінцем м. р. Калина начисляє 313 членів та 54 спадкові рахунки. З того біля 150 членів у Вінніпеґу, а з них заледво 40—50, що користають з послуг Калини.

Збори відбулись у взірцевім порядку. Почались о год. 8:30, а закрито о год. 10.00.

Вигляд канцелярії — сидять зліва доправа: Катерина Ґалярник, Марійка Леґа і Ґеня Слободеська.

ДЛЯ ОХОРОНИ МАЙНА

Впродовж останніх двох місяців — травня й червня — вибудувала Карпатія коштом около $ 8,000 із заліза й бетону склеп — підвал для власного вжитку. Там же вибудовано 100 скриньок для вжитку й вигоди наших членів. Про солідність будови може служити факт, що самі двері ,грубости 3-ох цалів, важать 2½ тони.

Ще одна служба членам.

———

Коротка історія „Українського Запомогового Братства св. Николая в Канаді"

Братство св. Николая, що веде тепер життєве забезпечення серед українців католиків Канади, було основане в 1905 р. при першій українській парохії св. Николая у Вінніпеґу. Ця парохія в той час мала дві церкви при МекҐреґор, а саме одну „малу" (де стоїть тепер катедра св. Володимира й Ольги), а другу, „велику", що стояла проти ,малої" по другій стороні дороги ,а сьогодні вже розібрана. Головними основоположниками Братства були о. Матей Гура ЧСВВ., Володимир Карпець і Микола Гладкий. Всі три вони входили до першого Заряду Братства.

Братство св. Николая було першою організацією суспільного і світського характеру серед українців Вінніпеґу, а можливо й цілої Канади і воно довгі роки відігравало поважну ролю серед української спільноти не лише в ділянці життєвого забезпечення, але в ділянці культурно-освітнього, політичного чи господарського життя.

Щоб стати на вищий і правний щабель розвитку, в 1915 р. Братство постаралося про чартер на провінцію Манітобу, одначе його праця не виходила поза межі Вінніпеґу. Вже в 1921 р. на Загальних Зборах підносяться голоси, щоб працю Братства поширити на цілу Канаду, цебто закладати Відділи та впровадити різні роди життєвого забезпечення й видавати поліси на вищі суми, бо перше ціле забезпечення було найвище на суму $450.00. Ця здорова думка щойно прийняла свої реальні форми в 1930 р. й тоді Братство постаралося про домініяльний чартер і тим самим увійшло в рами життєво забезпеченевого закону Канади. Закон вимагав певних реформ, а найголовніше підвищення членських вкладок, щоб задержати фінансову рівновагу Братства. Підвишка членських вкладок (премій) викликала сильний фермент серед около 2,000 членів, це було понад 50% всего членства (подібну історію переходив У. Н. С. в Америці, коли в 1914 р. на всіх 25,000 членів залишило членські ряди аж 19,000, а залишилося лише 6,000). Одначе, така операція, хоч і дуже болюча, мусіла перейти, бо в противному разі, вона мусіла б з часом саmоліквідуватися, так як ліквідуються багато з них на наших очах, і члени дістають лише частину і то не велику з цих грошей, що складали їх протягом довгих літ свого членства.

Тепер Братство св. Николая має здорові основи для свого розвитку і кріпшає з кожним роком. Воно має по цілій Канаді 50 Відділів. Майно Братства становить понад $1,200,000.00 і зростає тепер в дуже швидкому темпі, бо впроваджено наймодерніші роди поліс з низькими (преміями) членськими вкладками, що видержують конкуренцію з найбільшими компаніями в Канаді. Поважні резервові фонди дозволяють на виплату дивіденд своїм членам і ці дивіденди ми платимо всім членам що три роки. Великий резервуар майбутнього членства мають наші парохії українців католиків, бо доля так покермувала, що Братство св. Николая, навіть проти погляду о. М. Гури, що був основоположником і першим головою, стало установою українців католиків. Цей невичерпний резервуар запевняє великий розвиток на майбутнє Братства св. Николая.

С. Романів,
управитель Братства св. Николая.

СПРАВКА

В числі „Самодопомоги" за грудень 1966, через недогляд, вжито терміну „о. Дежарден". В дійсності Алфонс Дежарден, який заложив першу кредитівку в місті Леві у Квебеку, був урядником парляменту в Оттаві і публіцистом.

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man.

НА ВІДВІДИНИ ДО КРАЮ

Відомий кооперативний діяч — Олекса Топольницький з Ріджайни, виїхав в травні ц. р. враз з дружиною на відвідини до рідної Буковини.

Бажаємо йому і дружині доброго поведення між рідними та нетерпеливо ждемо на їхній поворот до Канади.

КООПЕРАТИВНА ГРАМОТА

В щоденному житті особливо в торговельних і фінансових оголошеннях, ми чуємо багато облудних штук і хитрощів для того, щоб заманити покупців, чи клієнтів і використовувати їх несвідомість.

В кооперацію об'єднуються люди на те, щоб спільно собі помагати і боротись проти всяких надужить. Старанням Кооперативної Федерації, яка об'єднує 478 споживчих кооператив та понад чверть мільйона членів трьох степових провінцій Канади і зах. Онтаріо, схвалено на останній конвенції в лютім ц. р. КОДЕКС ЕТИЧНИХ НОРМ ДЛЯ КООПЕРАТИВ. У грамоті стверджується право кожного кооператора на:

- **Повну забезпеку**
- **Докладну інформацію**
- **Добровільний вибір**
- **Бути вислуханим.**

Провід кожної кооперативи прирікає, що буде чесно боронити цих прав. В кооперативі „Калина" побачите зразок цієї грамоти.

ВСЯЧИНА

Кредитівка „Самопоміч" в Шикаґо існує 15 років; має з кінцем м. р. понад 4,000 членів та майно понад $6 мільйонів. Екзекутивний директор Ом. Плешкевич звітуючи на загальних зборох про її діяльність за 1966 р. — згадав м. і., що кредитівка зайнялась була влаштуванням вистави „Камінний Господар" Нового Театру з Ню Йорку.

(Свобода — 11-го травня, 1967).

Ми – велика кооперативна родина

Кожна кооператива починається з малого. Члени й урядники, які її ведуть, вчаться досвіду й набувають більше відповідальности із зростом кооперативного товариства. Ощадно-Кредитова Спілка „Карпатія" почала свою діяльність 6-го лютого, 1940 р. з капіталом $92.50, яку на загальних зборах того дня зложили перші 34 члени.

Майже 19 років діяльности було потрібно, заки майно Карпатії зросло до суми $1 мільйон в жовтні, 1958 р. Членів в тій порі було 1,627. На кожного члена припадало пересічно $614 ощадности. За наступних 4 роки в серпні, 1962, виносило майно Карпатії вже $2 мільйони, число членів зросло до 2,250 й пересічна ощадність піднеслась на $889. Третій мільйон здобули ми майже за 2½ роки, в березні 1965. Було тоді членів 2,690, і пересічна ощадність на одного виносила вже $1,115. Приблизно за 2½ року, з кінцем травня ц. р., — ощадности Карпатії перейшли суму $4 мільйони. Усіх членів 3,170, а пересічна ощадність $1,178.

За 28 років існування нашої кредитівки вписалось в члени 4,843 особи. З цього числа 1,676 членів лишили членство з різних причин — (смерть, переїзд до іншого міста і інше). **В. Т.**

Світлина із Загальних Річних Зборів — 3-го березня, 1967 — в залі УНО. Вгорі президіяльний стіл. Звітує проф. д-р Ярослав Рудницький. Сидить зліва доправа: пані Ольга Михальчук — секретарка, Іван Байрак, Д. Загарія, О. Федорук, М. Коваль, Іван Шкварчук — управитель, адв. С. Радчук, Іван Геврик, Іван Вахняк, Й. Кобзар, П. Бачинський, пані Йосифина Климків, М. Семанич, Я. Боднар, Іван Юрків, Д. Ріпак.

Будьте знайомі з проводом Карпатії

На останніх Загальних Зборах Карпатії 3-го березня ц. р. кінчали свій реченець урядування 2 члени Дирекції, Кредитового Комітету і 2 члени Ревізійної Комісії :Усіх їх перевибрано. І з 3,064 членів участь у зборах брало всього 352 т. є. 11,5%. Основою кооперації є демократичний лад, де загал членів контролює діяльність кооперативи. Добре тому, щоб загал познайомився з людьми в проводі.

ЧЛЕНИ ДИРЕКЦІЇ

Сергій Радчук — голова Дирекції — по фаху адвокат. В громадському житті бере участь в управах різних організацій. Він — заст. голови Т-ва Професіоналістів і Підприємців — відділ у Вінніпеґу; президент Федерації Клюбів Професіоналстів і Підприємців Канади, заст. голови Головного Уряду „Взаємної Помочі", почесний голова Т-ва Волиняків і др.

Д-р Ярослав Рудницький — заступник голови. Він — професор Манітобського Університету — голова Славістичного Відділу, голова УВАН і др.

Пані Стефанія Бубнюк — секретарка. Вона — редакторка „Жіночого Світу", управителька Осередку Української Культури й Освіти, провідна членка Організації Українок Канади.

Іван Байрак — директор; друкар В-ва „Новий Шлях", член заряду Філії УНО.

Іван Вахняк — директор; зайняття: ліцитатор — емерит. Активний в Катедрі Пр. Тройці при Мейн Ст.

Іван Геврик — директор; ревізор Головного Уряду Українського Народного Союза, скарбник відділу УНС у Вінніпеґу, член заряду УНО.

Михайло Коваль — директор; емерит — працював в Сіпіяра. Перший голова дирекції Карпатії 1940—1941 р.

КРЕДИТОВИЙ КОМІТЕТ

Йосиф Кобзар — предсідник; скарбник Головного Заряду „Взаємної Помочі", член заряду Філії УНО.

Петро Бачинський — секретар; працює в автомобілевій фірмі Картера.

Олександер Федорук — член; столяр.

Іван Юрків — член; асекураційний агент, голова відділу СУС на Манітобу, активний діяч в Катедрі Пр. Тройці.

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ

Д. Ріпак — предсідник; друкар В-ва „Новий Шлях", голова відділу УСГ, член управи УНО.

Пані Йосифина Климків — секретарка; заступниця голови Центральної Управи Організації Українок Канади, активна членка місцевого відділу ОУК.

Михайло Семанич — член; працює в фірмі „Вестіл", член управи УНО.

Ярослав Боднар — член; працює в ткацькій індустрії.

Данило Загарія — член; основник фірми реальностей „Талбот", власник інвестиційної компанії „Діяна", член Ради Ґовернерів Манітобського Університету.

ФІНАНСОВИЙ СТАН КАРПАТІЇ

З днем 31-го травня, 1967

АКТИВИ

Готівка й інвестиції	$ 954,938.00
Позички членам	3,057,720.00
Устаткування і різне	10,052.00
	$4,022,710.00

ПАСИВИ

Уділовий капітал	$3,266,744.00
Депозити	467,301.00
Власні фонди й надвишка	288,665.00
	$4,022,710.00

Український Народний Союз

Український Народний Союз, Джерзі Сити, Нью Джерзі, ЗДА і Торонто, Канада заснований в 1894-му році в місті Шамокіні, Пенсильвенія з ініціятиви основоположника і першого редактора „Свободи" (1893) о. Григорія Грушки, о. Івана Констанкевича, о. Теодора Обушкевича та о. Амврозія Полянського. Першим головою був Теодозій Талпаш.

УНСоюз був початком організації Американської України і до часу зрізничкования українського суспільного життя в другій і третій декадах цього сторіччя виконував функції не тільки братсько - запомогової установи, але й „Просвіти" і „Рідної Школи" і центральної громадсько - суспільної та політичної установи.

Сьогодні (половина 1967 р.) із своїми 88,000 членами та понад 33 мільйонами долярів майна є найстаршою, найбільшою і найзаможнішою українською установою в Америці і Канаді та у вільному світі .Забезпечує своїх членів на випадок смерти чи каліцтва на суму до 100,000 долярів. Маючи своїх 500 відділів у 28 стейтах ЗДА та в 7-ми провінціях Канади, веде найширшу організаційну та громадську працю в обидвох країнах. В останньому був ініціятором поставлення пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні. Видає щоденник „Свобода", англомовний „Український Тижневик" та дитячий місячник „Веселка", як і книжкові публікації. Видав або постарався про видання яких 14 книг про Україну англійською мовою. Його старанням і коштом В-во Університету в Торонті видало Англомовну Енциклопедію Українознавства. Має і вдержує мільйонову вакаційну виховно-відпочинкову оселю „Союзівка" в Кетскильських горах в стейті Нью-Йорку. Там відбуваються дитячі табори, курси українознавства для студентської молоді, крайові спортові змагання; тамже зосереджується в вакаційному часі культурне і товариське життя українців Америки і Канади.

Кожного року жертвує УНС десятки тисяч долярів на різні українські культурно-виховні й харитативні цілі. Гіпотечними позичками, допомагає будувати церкви, школи, народні доми та подібні інституції.

УНСоюзом управляє Головний Уряд, обраний конвенціями, що чотири роки. Головний Уряд складається з 5 членів Головного Екзекутивного Комітету, 5 членів Головної Контрольної Комісії та 14 членів Головної Ради. В Канаді Директором Головної Канцелярії є Богдан Зорич, Торонто, Головним Контролером є Іван Геврик, Вінніпеґ, Головним Радним в Монтреалі є Дмитро Попадинець і Головним Радним в Торонті є Василь Дідюк.

Всі українські національно-свідомі громадяни, які доцінюють цю важливу громадську працю нашої найстаршої й найбільшої братської організації, повинні обов'язково стати її членами, забезпечившись в Українському Народному Союзі одною з його численних, модерних і дешевих забезпеченевих грамот.

РУХ ЧЛЕНІВ

За 5 місяців ц. р. вписалось до Карпатії 132 нових члени — в тім числі — 81 чоловіків і 51 жінка. З того числа було 25 малолітних членів і 13 спільних рахунків (джойнт). Між малолітними членами — 10 дівчат і 17 хлопців (2 спільні рахунки).

ФУНДАЦІЯ О. і Т. КОШИЦІВ

Можна твердити, що Фундація О. і Т. Кошиців — це найстарша українська Фундація на Американському континенті. Започатковано її 1-го листопада 1951 р., у Вінніпеґу, в домі П-ва Димів — в приявності 5-ох осіб, а це: сл. п. д-р Б. Дима, пані Марія Дима, сл. п. проф. Л. Білецький, д-р П. Маценко й інж. В. Топольницький. Задум, для вшанування пам'яті Великого Кошиця, щоб зібрати $10,000, і вльокувати гріш у кредитівці Карпатії, а з відсотків виплачувати щороку стипендію для визначних працівників у мистецькій ділянці. За весь час дотепер 40 осіб і 2 установи зложили свої дари на ту ціль в сумі $846.00, а решта $625.06 це дрібні збірки і відсотки. На рахунку Фундації ч. 1875 (дата уродження О. Кошиця) з кінцем травня ц. р. знаходиться сума $1,741.06. Провізоричним головою Фундації є проф. Яр. Рудницький, а секретарем-скарбником В. Топольницький.

Українські фундації в Канаді і ЗДА

Звідомлень про господарські і культурні українські установи в нас дуже мало. Для вдержання довір'я треба було б подавати дуже докладні фінансові звідомлення для громадянства, яке складає фонди на ті установи. Скупі звідомлення стрічаємо в пресі і про українські Фундації. Наводимо дані на основі вісток у пресі.

1. НАРОДНЯ ФУНДАЦІЯ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Покликана до життя 1964 р. Після останнього зідомлення майно Фундації виносило **$100.000.** — Очолює її дирекція, якої головою є д-р Ізидор Глинка.

2. ВИСОКО ШКІЛЬНА СТИПЕНДІЙНА ФУНДАЦІЯ — Завдання: „забезпечити українським дітям матеріяльні фонди для здобуття ними високої освіти". Дирекцію цієї Фундації очолює дост. сенатор Павло Юзик.
(Новий Шлях — 24-го вересня, 1964).

3. ФУНДАЦІЯ СЕНАТОРА В. ВАЛА — Централя Українців Католиків Канади спонзорувала цю Фундацію 1962 р. Вона має служити церковним, громадським і культурним ціллям української спільноти в Канаді. Головна канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg 17, Man.
(Поступ — 23-го вересня, 1962).

4. ДОСЛІДНА ФУНДАЦІЯ — ТОРОНТО — Видала книгу „Ранні Українські Поселенці в Канаді" — Д-р В. Кисілевський — автор.
(Гомін України — 15-го жовтня, 1966).

5. ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА — Крайова Конференція ФКУ відбулася 27-го серпня, 1966 в Лорейн, Огайо. Голова Богдан Дейчаківський. Відділи ФКУ існують у 38 місцевостях Америки. Збіркову акцію започатковано 1957 р. По кінець жовтня м. р. Фонд становив $222,485. Задумана сума $350,000. Останній голова Екзекутиви мгр. Степан Хемич. Плянується створити Опікунчу Раду, яка відатиме цим Фондом.
(Свобода — 2 вересня і 22 листопада, 1966).

6. ФУНДАЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ — Вона має дати тривалу і вистарчальну базу для праці організації. Ідею розбудови цієї Фундації дав адв. Теодор Гуменюк з Торонта.
(Український Голос — 7-го грудня, 1966).

7. ФУНДАЦІЯ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕҐУ. — Започаткували її П-во Іван і Анна Граблюки з Торонто, які подарували $5,000.00 на ту ціль.
(Свобода — 18-го травня, 1967).

8. ФУНДАЦІЯ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВЕЛИКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ. — Публікаційна Комісія УККА на засіданню 6-го травня, 1966 у Ню Йорку рішила передати Екзекутиві плян створення Фундації під повищою назвою.
(Новий Шлях — 18-го червня, 1966).

Організація фндів і фундацій це здорове явище, бо йдеться про старання нашої живучої спільноти для грядучого покоління. Крім фундацій тривалих дбають провідні люди і про фонди для інших цілей. Напр. з кінцем березня ц. р. започатковано фонд п. н. „Обнова — Фонд сл. п. В. Копінського".

МОЛОДІЖНИЙ ВІДДІЛ

Родина — це родичі й діти. Для цілей статистики приймаємо в основу, що одна родина складається з трьох або чотирьох членів. На 3,200 членів у Карпатії це означає 800 до 1,000 родин. Природно отже, що крім дорослих членів є в нашій родині й діти. Їхні рахунки ведемо як „молодіжний відділ". Тут є члени віком — від 1 місяця до 16-го року життя. Хресні родичі дуже часто складають дарунок для похресника в Карпатії отвираючи новий рахунок. Відділ цей з кінцем травня начисляє 364 члени. Коли членові цього відділу сповниться 16 років — переносимо його до відділу дорослих.

Каже наша приповідка: „нагинай галузу — поки молода". Дітей треба вчити ощадности ззамолоду. Майте це на увазі.

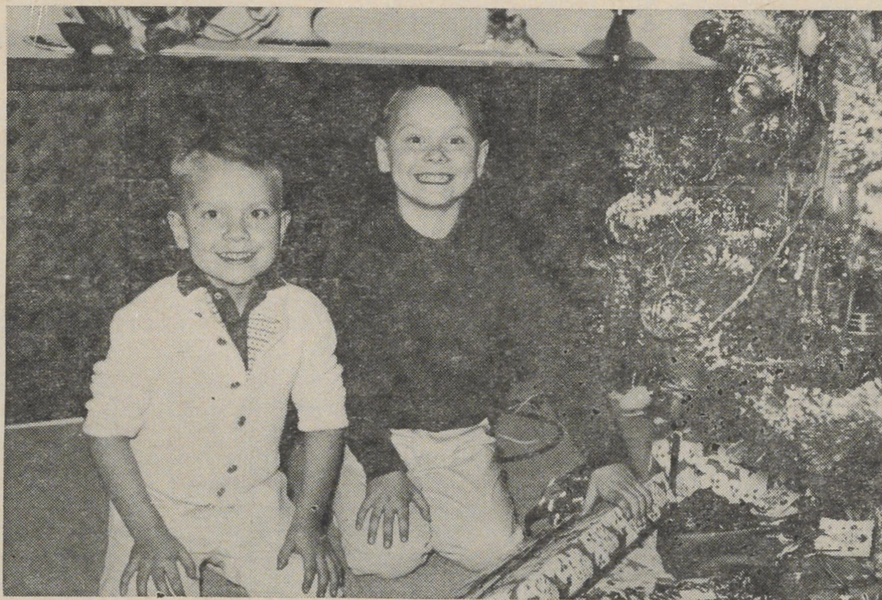
СТИПЕНДІЇ З УКРАЇНОЗНАВСТВА У МАНІТОБСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ

Нагороду Ощадно-Кредитової Спілки „Карпатія" в сумі $100 в році 1966—1967 отримала Таня А. Муренко. Меморіяльну нагороду ім. М. Погорецького в сумі $100 отримав о. Василь Василів.

Таня Муренко,

Таня, дочка П-ва Олекси і Анни Муренко, роджена в місті Білфелд, Німеччина. Закінчила в цім році 3-ій рік „Артс". Діяльна в студентській організації — є головою СУСК. Любить сцену. Бере участь в Театральнім Осередку Манітоби (МТС), як рівнож в Українськім Театрі. У виставі „Розпни Його" грала ролю Вероніки. На час вакацій дістала працю як доглядачка забавових площ. Радіємо успіхами нашої многонадійної молоденької студентки й бажаємо їй сповнення молодечих мрій — per aspera ad astra.

На світлині: наймолодші два спільники — зліва Славко Борис, 4 роки, зправа його братчик Богдан, 6 років. Родичі отворили для них рахунок ч. 4838 в Карпатії 20-го травня ц. р. Ціль — щадити на їхню освіту. Славко заміряє вступити до українського садочка осінню ц. р., а Богдан вже учащає до передшкільного садочка при Страткона школі й осінню піде до першої кляси. Третій син П-ва Борисів — Петро, має щойно 5 місяців і покищо школою не журиться. Пані Леся — дружина Івана Бориса — працювала в Карпатії в рр. 1962—1966.

REVENUE AND EXPENSES OF CARPATHIA FOR 1966

Carpathia paid 5% interest on shares and 5% on interest rebate for 1966. The largest amount paid to an individual for interest on savings was $1,376.00, while another member, one of the Ukrainian Catholic Parishes, received $413.29 in loan interest rebate. Out of a total income of $250,995.00, 20% or $35,645.86 was placed in Statutory Reserves, $137,833.00 was paid for interest on savings and $10,496.00 on interest rebate.

Total expenses amounted to $71,215.00, of which the following were the larger items: salaries — $25,000.00; insurance on loans — $16,815.00; interest on deposits — $8,782.00. The balance of $20,618.00 was used for office supplies, Federation dues, rent, depreciation and other smaller items.

Total expenses ($71,215.00) constitute only 28.5% of total income. We anticipate a very successful centennial year and estimate our total income for 1967 to be approximately $285,000.00.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

Іван Керніцький — 9-го січня, 1967.
С. Баранецький — 18-го березня, 1967.
Степан Паланиця — 9-го червня, 1967.
Йосиф Нецкар — 10-го червня, 1967.
Вічна Їм Память.

Пані А. Марко складає ощадності в канцелярії Карпатії — приймає Марійка Леґа.

На знимці працівники Карпатії. Сидять зліва доправа: Ґеня Слободеська, Катерина Ґалярник, Марійка Леґа; стоять зліва доправа: Пилип Семака, Василь Топольницький, Іван Шкварчук, управитель.